

Škola u prirodi

Već smo se početkom četvrtog razreda počeli pripremati za naš odlazak na more. Marljivo smo učili o moru i primorskom kraju. Naši roditelji su odlučili da ćemo ta velika četiri dana provesti u Pakoštanima.

Dvadeset i sedmog petog na parkiralištu škole, u pet i četrdeset pet, svi smo čekali spakirani. Roditelji su bili pomalo tužni jer nas neće biti ta četiri dana. Krenuli smo autobusom na naše putovanje. Vozili smo se sve dok nismo došli na naše prvo odredište, NP Krka. Tamo smo šetali po uskim stazicama i razgledavali ljepote slapova Krke. Svi smo se divili toj ljepoti prirode. Zatim smo krenuli u grad Šibenik. Šibenik je prelijepi grad s puno posebnosti kao što je katedrala sv. Jakova, koju smo razgledali. Prošetali smo šibenskom rivom te svratili do Trga četiri bunara. Tamo nam je vodič ispričao legendu o ta četiri bunara. Svi smo s velikom pažnjom slušali vodiča. Putovali smo, nakon Šibenika, prema hotelu u Pakoštane te smo tamo proveli noć. Sljedećeg jutra smo se rano ustali i krenuli na tjelovježbu. Poslije tjelovježbe išli smo u posjet Vranskom jezeru u Biogradu gdje smo vidjeli mnoge biljke koje žive u jezeru i oko njega. Solana Nin nam je bila sljedeće odredište. U Solani smo naučili kako se pravi sol. Bili smo zadivljeni načinom pravljenja soli. Iz Nina smo krenuli u grad Zadar gdje smo vidjeli crkvu sv. Donata. Posjetili smo izložbu *Zlato i srebro Zadra* te smo prošetali rivom. Na rivi smo slušali zvukove morskih orgulja i gledali zalazak Sunca. Vratili smo se u Pakoštane i tamo proveli još jednu noć. Sljedeće jutro smo ponovno, zdravo započeli tjelovježbom. Prijepodne smo brodicom posjetili otok Vrgadu. Na Vrgadi su se najhrabriji kupali, dok su ostali radili pješčane dvorce. Svi smo uživali u vožnji brodicom. Promatrali smo prekrasno plavo more koje se širilo ispred nas. U poslijepodnevним satima smo se umjesto u hladnome moru, kupali u toploj vodi bazena. Sljedećeg jutra smo bili tužni jer je padala kiša i bio nam je to zadnji dan našeg putovanja. Morali smo se rano spakirati, pospremiti sobe i odnijeti kovčege u autobus. Bili smo tužni i istovremeno sretni jer ćemo napokon vidjeti naše obitelji. Išli smo na misu te još malo prošetali Pakoštanima. Zatim smo krenuli prema Cerovačkim pećinama. Iako je bilo jako hladno, uživali smo u špilji. Nakon Cerovačkih pećina, uputili smo se svojim domovima. Kad smo došli na parkiralište, tamo su nas čekali roditelji koji su bili veseli što nas vide. Svi smo zahvalni našoj učiteljici Tanji i učitelju Augustinu koji su imali puno strpljenja i puno pažnje za nas!

Ovo putovanje škole u prirodi ćemo zauvijek pamtiti. Prisjećati ćemo se svake zgrade, pa i pokoje nezgode koje su se dogodile na našem putovanju.

Veronika Barlović, 4.r.